T.C.
UYUŞMAZLIK MAHKEMESİ

ESAS NO : 2019 / 669
KARAR NO : 2019 / 677
KARAR TR : 21.10.2019

ÖZET : Ankara Büyükşehir Belediyesinde usta öğretici olarak çalışırken iş akdini 24.06.2015 tarihinde fesheden davacının, fazla mesai alacağının tahsili istemiyle açtığı davanın, A D L İYARGI YERİNDE çözümlenmesi gerektiği hk.

K A R A R

Davacı : S.Ç.
Vekili : Av.Ö.G.
Davalı : Ankara Büyükşehir Belediyesi
Vekili : Av.M. A.

O L A Y : Davacı vekili dilekçesinde; müvekkilinin davalı belediye Sosyal Hizmetler Dairesi Başkanlığı Çocuk Koruma bölümünün Usta Öğrenci kısmında 18.05.2010-24.06.2015 tarihleri arasında fasılasız işçi- en son çocuk koruma olarak çalıştığını; iş akdini 24.06.2015 tarihinde ağır çalışma koşulları, psikolojik yıpranma ve paranın ödenmemesi sebeplerinden dolayı fesih ettiğini, davalıya ait iş yerinde çalışmasından dolayı ücreti haricinde yemek yardımı aldığını, iş yerinde haftalık 96 saat çalıştığını, bu çalışma saatleri içinde aylık ortalama 2.000,00 TL maaş aldığını, İş hukukuna göre haftalık çalışma süreleri kat ve kat aşılmış olmasına rağmen davalı işveren tarafından hiçbir fazla mesai ücreti ödenmediğinden bahisle; fazlaya ve faize dair hakları saklı kalmak kaydı ile, şimdilik 1.000,00 TL fazla mesai alacağın iş akdinin feshi tarihinden itibaren işleyecek en yüksek banka mevduat faizi oranıyla birlikte davalıdan tahsili istemiyle adli yargı yerinde dava açmıştır.

Davacı vekili 30.1.2017 havale tarihli dilekçesiyle davayı ıslah ederek 7.743,68 TL tazminat talebinde bulunmuştur.

ANKARA 14.İŞ MAHKEMESİ: 24.4.2017 gün ve E:2015/1151, K:2017/242 sayı ile, "(...) GEREKÇE;

Taraflar arasındaki uyuşmazlık, Mahkemenin yetkili olup olmadığı noktasında toplanmaktadır.

657 sayılı Kanunun 89'uncu maddesinde "Her derecedeki eğitim ve öğretim kurumları ile Üniversite ve Akademi (Askeri Akademiler dahil), okul, kurs veya yaygın eğitim yapan kurumlarda ve benzeri kuruluşlarda öğretmen veya öğretim üyesi bulunmaması halinde öğretmenlere, öğretim üyelerine veya diğer memurlara veyahut açıktan atanacaklara ücret ile ek ders görevi verilebilir. Ücretle okutulacak ders saatlerinin sayısı, ders görevi alacakların nitelikleri ve diğer hususlar ilgili Bakanlığın teklifi ve Bakanlar Kurulunun kararı ile tespit olunur." açıklamasına ve yine aynı kanunun 176'ncı maddesinde, "Bu Kanunun 89 uncu maddesine göre kendilerine ders görevi verilenlere, ders saati başına gündüz öğretimi için 140, örgün ve yaygın eğitim kurumlarında yarıyıl ve yaz tatillerinde, cumartesi ve pazar günleri ile saat 18.00'den sonra başlayan öğretim faaliyetleri için 150 gösterge rakamının bu Kanuna göre belirlenen aylık katsayısı ile çarpımından oluşan miktar üzerinden ek ders ücreti ödenir. (Değişik ikinci fikra: 27/3/2015 - 6639/9 md.) Bu ücretler, özel eğitime muhtaç öğrencilerin eğitim ve öğretim gördüğü kurumlarda görevli öğretmen ve yöneticiler ile bu öğrencilere yönelik olarak açılan özel sınıf öğretmenlerine ve cezaevlerinde görevli öğretmenlere %25, Millî Eğitim Bakanlığı Örgün ve Yaygın Eğitimi Destekleme ve Yetiştirme Kursları Yönergesi kapsamında görev alan yönetici ve öğretmenlere %100 fazlasıyla ödenir. Bu madde kapsamında ücretle ders vermek üzere yükseköğretim kurumlarından görevlendirilen öğretim elemanlarına 2914 sayılı Kanun hükümlerine göre ek ders ücreti ödenir. Konferans ücreti her yıl bütçe kanunlarında gösterilir." açıklamalarına yer verilmiştir.

Davalı tarafından yapılan itiraz doğrultusunda davacının 657 sayılı Devlet Memurları Kanunun 89. Maddesi hükümlerine tabi olduğu anlaşılmakla 657 sayılı kanunun 89, 1739 sayılı Milli Eğitim Kanununun 47. maddesi ve buna göre çıkarılmış yönetmelik çerçevesinde çalıştığı, Yargıtay 9. Hukuk Dairesinin 20.06.2011 tarih, 2011/1879 esas, 2011/18391 karar ve Ankara Bölge Adliye Mahkemesi 6. Hukuk Dairesinin 06.12.2016 tarih, 2016/118 esas, 2016/182 karar sayılı kararları nazara alındığında davacının çalışmalarının İş Kanunu kapsamında olmadığının anlaşıldığı, Uyuşmazlık statü hukukunu ilgilendirdiğinden davaya bakma görevi idari yargıya davanın dava şartı yokluğu ve Mahkememizin görevsizliği ve yargı yolunun caiz olmaması nedeniyle reddine karar vermek gerekmiştir.

(…)

Tüm dosya kapsamı birlikte incelendiğinde davacının davalı Belediye bünyesinde 657 sayılı kanun kapsamında çalıştığı, anılan kanun maddeleri gereğince davacının İş Mahkemesi Kanunu'na tabi olmadığı anlaşıldığından davacının davasının Mahkememizin görevsizliği nedeniyle HMK'nın 114/b ve 115/2. Maddeleri nazara alınarak reddine karar vermek gerekmiş ve aşağıda belirtilen şekilde hüküm kurulmuştur.

HÜKÜM;Yukarıda açıklanan nedenlerle;

1)-Davanın dava şartı yokluğu ve Mahkememizin görevsizliği ve yargı yolunun caiz olmaması nedeniyle HMK'nun 114/b ve 115/2. Maddelerine göre usulden REDDİNE,

2)-Görevli mahkemenin İdare Mahkemeleri olduğuna,

3)-HMK.nun 20/1 maddesi gereğince taraflardan birinin görevsizlik kararının kesinleştiği tarihten itibaren iki

hafta içinde mahkememize başvurarak dava dosyasının görevli mahkemeye gönderilmesini talep etmesine, aksi taktirde mahkememizce davanın açılmamış sayılmasına karar verileceğine..." karar vermiş ve istinaf yoluna başvurulması üzerine Ankara Bölge Adliye Mahkemesi 5.Hukuk Dairesince, 15.2.2018 gün ve E:2017/2427, K:2018/294 sayı ile, istinaf başvurusunun reddine kesin olarak karar vermiş ve Mahkeme kararı kesinleşmiştir.

Ankara 14.İş Mahkemesi; 10.12.2018 gün ve 2015/1151-1152 Esas sayılı bir üst yazıyla, dava dosyasını Ankara Bölge İdare Mahkemesi Hakimliğine göndermiştir.

Ankara 2.İdare Mahkemesi: 15.1.2019 gün ve E:2018/2546, K:2019/58 sayı ile, davacının talep ettiği hususların idari yargı mercilerince denetlenerek karar verilebilecek konular arasında olmadığı, özel hukuk hükümlerine göre adli yargı mercilerince çözülmesinin gerektiğinden bahisle; davanın 2577 sayılı İdari Yargılama Usulü Yasasının 15/1-a. maddesi hükmü uyarınca görev yönünden reddine karar vermiş; istinaf yoluna başvurulması üzerine Ankara Bölge İdare Mahkemesi 7.İdari Dava Dairesi: 3.7.2019 gün ve E:2019/440, K:2019/534 sayı ile, "(…)Uyuşmazlıkla ilgili olarak davacı tarafından önce adli yargı yerinde dava açıldığı, bu davanın Ankara 14. İş Mahkemesinin 24/04/2017 tarih ve E:2015/1151, K:2017/242 sayılı kararıyla idari yargının görevli olduğu gerekçesiyle yargı yolu bakımından reddedildiği; bu karar üzerine davacı vekili tarafından Bölge Adliye Mahkemesine istinaf talebinde bulunulduğu, Ankara Bölge Adliye Mahkemesi 5. Hukuk Dairesinin 15/02/2018 gün ve E.2017/2427, K:2018/294 sayılı kararı ile istinaf başvurusunun kesin olarak reddine karar verildiği, kararın 15/02/2018 tarihinde kesinleşmesi üzerine dosyanın 14/12/2018 tarihinde idare Mahkemesine gönderildiği ve davanın açıldığı anlaşılmaktadır.

Bu durumda İdare Mahkemesi'nce 2247 sayılı Yasanın yukarıda anılan hükmü uyarınca görevli yargı yerinin belirlenmesi amacıyla uyuşmazlık Mahkemesine başvurması gerekir iken davanın görev yönünden reddi yönünde verilen kararda usul hükümlerine uygunluk bulunmamaktadır.

Açıklanan nedenlerle, istinaf başvurusunun KABULÜ ile Ankara 2. İdare Mahkemesi'nce verilen 15/01/2019 gün ve E:2018/2546, K:2019/58 sayılı kararın KALDIRILMASINA; dava dosyasının yeniden bir karar verilmek üzere mahkemesine GÖNDERİLMESİNE..." 2577 sayılı Yasanın değişik 45. maddesinin 6. fıkrası uyarınca kesin olarak karar vermiştir.

ANKARA 2.İDARE MAHKEMESİ: 26.9.2019 gün ve E:2019/1729 sayı ile,"(...) 5510 sayılı Sosyal Sigortalar ve Genel Sağlık Sigortası Kanunu'nun 3. maddesinde; kısa ve/veya uzun vadeli sigorta kolları bakımından adına prim ödenmesi gereken veya kendi adına prim ödemesi gereken kişi sigortalı olarak tanımlanmış; 79. madde ile başlayan Dördüncü Kısmında, primlere ilişkin hükümlere yer verilmiş; 101. maddesinde "Bu kanunda aksine hüküm bulunmayan hallerde, bu kanun hükümlerinin uygulanmasıyla ilgili ortaya çıkan uyuşmazlıklar İş Mahkemelerinde görülür" denilmiştir.

Öte yandan, 4857 sayılı İş Kanunu'nun 1. maddesinde. Kanunun amacının, işverenler ile bir iş sözleşmesine dayanarak çalıştırılan işçilerin çalışma şartları ve çalışma ortamına ilişkin hak ve sorumluluklarını düzenlemek olduğu belirtilmiş; aynı zamanda, bakılan davanın da konusunu oluşturan "İş Sözleşmesi, Türleri ve Feshi" hususuna Kanunun 8. maddesi ve devamında, kıdem tazminatı, ücretli izin, bildirim süresinden kaynaklanan yükümlülük ve haklara ilişkin hususlara ise Kanunun değişik maddelerinde yer verilmiştir. 12.10.2017 gün ve 30221 sayılı Resmi Gazetede yayımlanarak yürürlüğe giren, 7036 sayılı İş Mahkemeleri Kanunu'nun "Görev" başlıklı 5. maddesinde; "(1) İş mahkemeleri;

a) 5953 sayılı Kanuna tabi gazeteciler. 854 sayılı Kanuna tabi gemiadamları, 22/5/2003 tarihli ve 4857 sayılı Iş Kanununa veya 11/1/2011 tarihli ve 6098 sayılı Türk Borçlar Kanununun İkinci Kısmının Altıncı Bölümünde düzenlenen hizmet sözleşmelerine tabi işçiler ile işveren veya işveren vekilleri arasında, iş ilişkisi nedeniyle sözleşmeden veya kanundan doğan her türlü hukuk uyuşmazlıklarına,

b) İdari para cezalarına itirazlar ile 5510 sayılı Kanunun geçici 4 üncü maddesi kapsamındaki uyuşmazlıklar hariç olmak üzere Sosyal Güvenlik Kurumu veya Türkiye İş Kurumunun taraf olduğu iş ve sosyal güvenlik mevzuatından kaynaklanan uyuşmazlıklara,

c) Diğer kanunlarda iş mahkemelerinin görevli olduğu belirtilen uyuşmazlıklara, ilişkin dava ve işlere bakar." denilmiştir.

Dosyanın incelenmesinden; davacının, Ankara Büyükşehir Belediyesi Sosyal Hizmetler Dairesi Başkanlığı Çocuk Koruma bölümünde usta öğretici olarak görev yaptığı döneme ilişkin hak etmiş olduğu fazla mesai alacağının ödenmesine karar verilmesi istemiyle bakılmakta olan davanın açıldığı anlaşılmaktadır.

Uyuşmazlıkla ilgili olarak davacı tarafından önce adli yargı yerinde dava açıldığı, bu davanın Ankara 14. İş Mahkemesinin 24/04/2017 tarih ve E:2015/1151, K:2017/242 sayılı kararıyla idari yargının görevli olduğu gerekçesiyle yargı yolu bakımından reddedildiği; bu karar üzerine davacı vekili tarafından Bölge Adliye Mahkemesine istinaf talebinde bulunulduğu, Ankara Bölge Adliye Mahkemesi 5. Hukuk Dairesinin 15/02/2018 gün ve E.2017/2427, K:2018/294 sayılı kararı ile istinaf başvurusunun kesin olarak reddine karar verildiği, kararın 15/02/2018 tarihinde kesinleşmesi üzerine dosyanın 14/12/2018 tarihinde idare Mahkemesine gönderildiği görülmüştür.

Olayda, davacıyla idare arasındaki ilişkinin bir iş ilişkisi olduğu, talep edilen tazminatın İş Kanunundan kaynaklanan hak olduğu anlaşılmakta olup, yukarıda anılan düzenlemeler uyarınca uyuşmazlığın özel hukuk hükümlerine göre görüm ve çözümünde adli yargı yerinin (iş mahkemelerinin) görevli olduğu sonucuna varılmıştır.

Nitekim, Uyuşmazlık Mahkemesinin 28.05.2018 tarihli ve E:2018/328, K:2018/345 sayılı ve Danıştay 10. Dairesinin 30.01.2014 tarihli ve E:2014/l 89, K:2014/548 sayılı ve Ankara Bölge İdare Mahkemesi 3.İdari Dava Dairesinin 12.12.2018 tarih ve E:2017/345, K:2018/3665 sayılı kararları da bu yöndedir. Ayrıca, UYAP sistemi üzerinden Yargıtay kararları arasında yapılan araştırmada adli yargı yerlerinin aynı mahiyetteki çok sayıda uyuşmazlığa baktıkları da görülmektedir.

Açıklanan nedenlerle, davanın adli yargının görev alanına girdiği sonucuna varıldığından bakılan davada Mahkememizin görevli olmadığına, 2247 sayılı Uyuşmazlık Mahkemesinin Kuruluş ve İşleyişi Hakkında Kanunu'nun

19.maddesi uyarınca görevli yargı yerinin belirlenmesi için Mahkememizin E:2019/1729 sayılı dosyasının, Ankara 14. İş Mahkemesinin E:2015/1151, K:2017/242 sayılı dosyası ile birlikte Uyuşmazlık Mahkemesine gönderilmesine, dosya incelemesinin Uyuşmazlık Mahkemesince karar verilinceye kadar ertelenmesine..." karar vermiştir.

İNCELEME VE GEREKÇE:

Uyuşmazlık Mahkemesi'nin, Hicabi DURSUN'un Başkanlığında, Üyeler: Şükrü BOZER, Mehmet AKSU, Birol SONER, Aydemir TUNÇ, Nurdane TOPUZ ve Ahmet ARSLAN'ın katılımlarıyla yapılan 21.10.2019 günlü toplantısında:

I-İLK İNCELEME: Dosyanın, 2247 sayılı Yasa'nın 27. maddesi uyarınca incelenmesinden:2247 sayılı Uyuşmazlık Mahkemesinin Kuruluş ve İşleyişi Hakkında Kanun'un 1. maddesinde, "Uyuşmazlık Mahkemesi; Türkiye Cumhuriyeti Anayasası ile görevlendirilmiş, adli ve idari(2) yargı mercileri arasındaki görev ve hüküm uyuşmazlıklarını kesin olarak çözmeye yetkili ve bu kanunla kurulup görev yapan bağımsız bir yüksek mahkemedir." ve 27. maddesinde, "Uyuşmazlık Mahkemesi, uyuşmazlık çıkarmaya veya görev uyuşmazlıklarına ilişkin istemleri önce şekil ve süre açısından inceler; yöntemine uymayan veya süresi içinde ileri sürülmemiş istemleri reddeder" denilmiştir.

Öte yandan; 2577 sayılı İdari Yargılama Usulü Kanunu'nun 3. maddesinin birinci fıkrasında(Değişik: 10/6/1994-4001/2 md.), "İdari davalar, Danıştay, idare mahkemesi ve vergi mahkemesi başkanlıklarına hitaben yazılmış imzalı dilekçelerle açılır" ve 9. maddesinin birinci fıkrasında; "1. (Değişik: 5/4/1990-3622/2 md.) Çözümlenmesi Danıştayın, idare ve vergi mahkemelerinin görevlerine girdiği halde, adli (…)(1) yargı yerlerine açılmış bulunan davaların görev noktasından reddi halinde, bu hususiaki kararların kesinleşmesini izleyen günden itibaren otuz gün içinde görevli mahkemede dava açılabilir. Görevsiz yargı merciine başvurma tarihi, Danıştaya, idare ve vergi mahkemelerine başvurma tarihi olarak kabul edilir.(1) " hükmü yer almıştır.

Hukuk uyuşmazlıklarında, görevli veya yetkili olmayan mahkemeye açılan davanın görev veya yetki yönünden reddedilerek dava dosyasının görevli veya yetkili mahkemeye gönderilmesi, ancak aynı yargı düzeni içinde yer alan mahkemeler arasında olanaklı olup; bu hususa ilişkin 6100 sayılı Hukuk Muhakemeleri Kanunu'nun 20. maddesiyle 2577 sayılı İdari Yargılama Usulü Kanunu'nun 15. maddesinin 1. fıkrası (a) bendinin ikinci cümlesinde yer alan "görev" kuralları, aynı yargı düzeni içindeki mahkemelerin işbölümü esasına ilişkin düzenlemelerdir. Oysa yargı yolunu değiştiren görevsizlik kararı verilmesi durumunda, görevli olduğundan bahisle farklı bir yargı düzeninde yer alan mahkemeye dava dosyasının gönderilebilmesine olanak tanıyan bir düzenleme bulunmamaktadır.

Göreve ilişkin kararın, işbölümü esasına göre veya yargı yolu bakımından verilmiş olması farklı sonuçlar doğurmaktadır. Şöyle ki; işbölümü esasına göre verilen görevsizlik kararı sonucu dava dosyasının görevli mahkemeye gönderilmesi durumunda, dava başvuru tarihi itibariyle görevli mahkemede açılmış sayılmaktadır. Yargı yolunu değiştiren görevsizlik kararı verilmesi durumunda ise, görevli olduğu işaret edilen yargı yerine, bu yargı yerinin uyguladığı usul kurallarına uygun olarak yeniden dava açılması zorunlu bulunmaktadır.

Olay kısmında belirtildiği üzere, adli yargı yerince, "3)-HMK.nun 20/1 maddesi gereğince taraflardan birinin görevsizlik kararının kesinleştiği tarihten itibaren iki hafta içinde mahkememize başvurarak dava dosyasının görevli mahkemeye gönderilmesini talep etmesine, aksi taktirde mahkememizce davanın açılmamış sayılmasına karar verileceğine..." karar verildikten sonra, karar kesinleştikten sonra bir üst yazıyla dava dosyası idari yargı yerine gönderilmiş ve bu yargı yerince, kendisine gelen adli yargı yerine ait dava dosyası üzerinde inceleme yapılarak, -sonuç itibariyle- 2247 sayılı Yasa'nın 19. maddesine göre Uyuşmazlık Mahkemesi'ne başvurulmasına karar verilmiş olup, yukarıda yapılan açıklamalara göre, 2577 sayılı İ.Y.U.K.'nun 3. ve 9. maddelerinde öngörülen şekilde usulüne uygun olarak idari yargı yerine açılmış bir dava bulunduğundan söz etmek olanaksızdır.

Durum böyle olmakla birlikte, kamu düzenine ilişkin bulunan usul eksikliğinin tespiti ve düzeltilebilmesi Uyuşmazlık Mahkemesi'nin görev ve yetkisi dışında kaldığından, Uyuşmazlık Mahkemesi'nin önüne gelmiş bulunan görev uyuşmazlığının varlığı kabul edilerek çözüme kavuşturulması, Anayasa'nın ekonomiklik ve sürerlilik prensiplerine, dava ekonomisine ve Uyuşmazlık Mahkemesi'nin kuruluş amacına da uygun düşecektir.

Diğer taraftan; Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi İkinci Dairesinin 14.10.2008 tarihli Mesutoğlu –Türkiye kararında (Başvuru No: 36533/04); İdari Yargılama Usulü Kanununun 9. maddesinin uygulamasının çok katı biçimde ve aşırı şekilci gerçekleşmesi nedeniyle, başvuranların mahkemeye erişim haklarının ve dolayısıyla Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesi'nin (AİHS) 6/1 nci maddesinin ihlal edildiği sonucuna varıldığı hususu da gözetildiğinde; olumsuz görev uyuşmazlığının giderilmesi amacıyla, 2247 sayılı Yasa'nın 19. maddesine göre yapılan başvurunun esasının incelenmesine oy birliği ile karar verildi.

II-ESASIN İNCELENMESİ: Raportör-Hâkim Taşkın ÇELİK'in, davanın çözümünde adli yargının görevli olduğu yolundaki raporu ile dosyadaki belgeler okunduktan; ilgili Başsavcılarca görevlendirilen Yargıtay Cumhuriyet Savcısı Halil İbrahim ÇİFTÇİ ile Danıştay Savcısı Yakup BAL'ın davada adli yargının görevli olduğu yolundaki sözlü açıklamaları da dinlendikten sonra GEREĞİ GÖRÜŞÜLÜP DÜŞÜNÜLDÜ:

Dava, Ankara Büyükşehir Belediyesinde usta öğretici olarak çalışırken iş akdini 24.06.2015 tarihinde fesheden davacının, fazlaya ve faize dair hakları saklı kalmak kaydı ile, şimdilik 1.000,00 TL fazla mesai alacağının iş akdinin feshi tarihinden itibaren işleyecek en yüksek banka mevduat faizi oranıyla birlikte tahsili istemiyle açılmıştır.

506 Sayılı Sosyal Sigortalar Kanunu'nun 2. maddesinde "Bir hizmet akdine dayanarak bir veya birkaç işveren tarafından çalıştırılanlar bu kanuna göre sigortalı sayılırlar…" denilmiş, aynı Yasanın "Uyuşmazlıkların Çözüm Yeri" Başlıklı 134. maddesinde, "Bu kanunun uygulanmasından doğan uyuşmazlıklar, yetkili iş mahkemelerinde veya bu davalara bakmakla görevli mahkemelerde görülür" hükmüne yer verilmiş; 506 sayılı yasa hükümleri 01.10.2008 tarihinde yürürlüğe giren 5510 sayılı Sosyal Sigortalar ve Genel Sağlık Sigortası Kanununun 106. maddesi ile yürürlükten kaldırılmıştır. 5510 sayılı Kanunun 3.maddesinde; kısa ve/veya uzun vadeli sigorta kolları bakımından adına prim ödenmesi gereken veya kendi adına prim ödemesi gereken kişi sigortalı olarak tanımlanmış; 79.madde ile başlayan Dördüncü Kısmında, primlere ilişkin hükümlere yer verilmiş; 101. maddesinde "Bu kanunda aksine hüküm bulunmayan

hallerde, bu kanun hükümlerinin uygulanmasıyla ilgili ortaya çıkan uyuşmazlıklar İş Mahkemelerinde görülür" denilmiştir.

Öte yandan, 4857 sayılı İş Kanunu'nun 1.maddesinde, Kanunun amacının, işverenler ile bir iş sözleşmesine dayanarak çalıştırılan işçilerin çalışma şartları ve çalışma ortamına ilişkin hak ve sorumluluklarını düzenlemek olduğu belirtilmiş; "İş Sözleşmesi, Türleri ve Feshi" hususuna Kanunun 8.maddesi ve devamında, kıdem tazminatı, ücretli izin, bildirim süresinden kaynaklanan yükümlülük ve haklara ilişkin hususlara ise Kanunun değişik maddelerinde yer verilmiştir.

Diğer taraftan; 12.10.2017 gün ve 30221 sayılı Resmi Gazetede yayımlanarak yürürlüğe giren, 7036 sayılı İş Mahkemeleri Kanunu'nun;

"İş mahkemelerinin kuruluşu" başlıklı 2. maddesinde,

"(1) İş mahkemeleri, Hâkimler ve Savcılar Kurulunun olumlu görüşü alınarak, tek hâkimli ve asliye mahkemesi derecesinde Adalet Bakanlığınca lüzum görülen yerlerde kurulur. Bu mahkemelerin yargı çevresi, 26/9/2004 tarihli ve 5235 sayılı Adlî Yargı İlk Derece Mahkemeleri ile Bölge Adliye Mahkemelerinin Kuruluş, Görev ve Yetkileri Hakkında Kanun hükümlerine göre belirlenir.

(2) İş durumunun gerekli kıldığı yerlerde iş mahkemelerinin birden fazla dairesi oluşturulabilir. Bu daireler numaralandırılır. İhtisaslaşmanın sağlanması amacıyla, gelen işlerin yoğunluğu ve niteliği dikkate alınarak, daireler arasındaki iş dağılımı Hâkimler ve Savcılar Kurulu tarafından belirlenebilir. Bu kararlar Resmî Gazete'de yayımlanır. Daireler, tevzi edilen davalara bakmak zorundadır.

(3) İş mahkemesi kurulmamış olan yerlerde bu mahkemenin görev alanına giren dava ve işlere, o yerdeki asliye hukuk mahkemesince, bu Kanundaki usul ve esaslara göre bakılır." denilmiş,

"Dava şartı olarak arabuluculuk" başlıklı 3/1. maddesinde;

" (1) Kanuna, bireysel veya toplu iş sözleşmesine dayanan işçi veya işveren alacağı ve tazminatı ile işe iade talebiyle açılan davalarda, arabulucuya başvurulmuş olması dava şartıdır..." denilmiş,

"Görev" başlıklı 5. maddesinde;

" (1) İş mahkemeleri;

a) 5953 sayılı Kanuna tabi gazeteciler, 854 sayılı Kanuna tabi gemiadamları, 22/5/2003 tarihli ve 4857 sayılı İş Kanununa veya 11/1/2011 tarihli ve 6098 sayılı Türk Borçlar Kanununun İkinci Kısmının Altıncı Bölümünde düzenlenen hizmet sözleşmelerine tabi işçiler ile işveren veya işveren vekilleri arasında, iş ilişkisi nedeniyle sözleşmeden veya kanundan doğan her türlü hukuk uyuşmazlıklarına,

b) İdari para cezalarına itirazlar ile 5510 sayılı Kanunun geçici 4 üncü maddesi kapsamındaki uyuşmazlıklar hariç olmak üzere Sosyal Güvenlik Kurumu veya Türkiye İş Kurumunun taraf olduğu iş ve sosyal güvenlik mevzuatından kaynaklanan uyuşmazlıklara,

c) Diğer kanunlarda iş mahkemelerinin görevli olduğu belirtilen uyuşmazlıklara, ilişkin dava ve işlere bakar" denilmiştir.

Aynı Kanun'un "Geçici Hükümleri" başlıklı Geçici 1. maddesinde;

"(1) Mülga 5521 sayılı Kanun gereğince kurulan iş mahkemeleri, bu Kanun uyarınca kurulmuş iş mahkemeleri olarak kabul edilir. Bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihten önce açılmış olan davalar, açıldıkları mahkemelerde görülmeye devam olunur.

(2) Bu Kanunun dava şartı olarak arabuluculuğa ilişkin hükümleri, bu hükümlerin yürürlüğe girdiği tarih itibarıyla ilk derece mahkemeleri ve bölge adliye mahkemeleri ile Yargıtayda görülmekte olan davalar hakkında uygulanmaz.

(3) Başka mahkemelerin görev alanına girerken bu Kanunla iş mahkemelerinin görev alanına dâhil edilen dava ve işler, iş mahkemelerine devredilmez; kesinleşinceye kadar ilgili mahkemeler tarafından görülmeye devam olunur.

(4) İlk derece mahkemeleri tarafından bu Kanunun yürürlüğe girdiği tarihten önce verilen kararlar, karar tarihindeki kanun yoluna ilişkin hükümlere tabidir. " hükmüne yer verilmiştir.

Dosya kapsamında yapılan incelemede; davacının Ankara Büyükşehir Belediyesi bünyesinde 18.05.2010-24.06.2015 tarihleri arasında usta öğretici olarak çalıştığı, daha sonra iş akdini feshettiği; usta öğretici olarak görev yaptığı döneme ilişkin hak etmiş olduğu fazla mesai alacağının ödenmesine karar verilmesi istemiyle bakılmakta olan davanın açıldığı anlaşılmıştır.

Davacının, idareyle arasında bir hizmet ilişkisi kurulduğu, talep edilen kıdem tazminatının İş Kanunu'ndan kaynaklanan haklardan olduğu dikkate alındığında, uyuşmazlığın özel hukuk hükümlerine göre görüm ve çözümünde adli yargı yerinin görevli olduğu sonucuna varılmıştır.

Açıklanan nedenlerle, Ankara 2.İdare Mahkemesinin başvurusunun kabulü ile Ankara 14.İş Mahkemesinin 24.4.2017 gün ve E:2015/1151, K:2017/242 sayılı görevsizlik kararının kaldırılması gerekmiştir.

S O N U Ç : Davanın çözümünde ADLİ YARGININ görevli olduğuna, bu nedenle Ankara 2.İdare Mahkemesinin BAŞVURUSUNUN KABULÜ ile Ankara 14.İş Mahkemesinin 24.4.2017 gün ve E:2015/1151, K:2017/242 sayılı GÖREVSİZLİK KARARININ KALDIRILMASINA, 21.10.2019 gününde OY BİRLİĞİ İLE KESİN OLARAK karar verildi.

Başkan	Üye	Üye	Üye
Hicabi	Şükrü	Mehmet	Birol
DURSUN	BOZER	AKSU	SONER

Üye	Üye	Üye
Aydemir	Nurdane	Ahmet
TUNÇ	TOPUZ	ARSLAN